

כדורגל

שועל זקן אמיתי

על הדרכי תל-אביב, בו נוצחה מכבי תל-אביב על ידי הפועל תל-אביב בתוצאה 3:0, מדווח שיינע גלזר:

השבת ישבתי ביי-ציע והיה לי שחור בעיניים. לא ישבתי לבדי, הייתי שם עם כל האוהדים - רק שהיו אלה אוהדים של הפועל תל-אביב ושל מכבי תל-אביב. דים של מכבי תל-אביב אפשר היה לשמוע רק לפני המשחק - אחרי ההתחל

לה כולם נעלמו.

לא איכפת לי כל-כך לשבת על-יד אוהדים של הפועל תל-אביב, רק שכולם פתאום מכירים אותי, ולכל אחד יש מה להגיד לי. ביחוד הם אוהבים לצעוק לי: "ליגה איזי מילא, שיהיה להם לבריאות."

בכלל, בזמן האחרון התחילו יותר מדי אנשים להבין בכדורגל. מקודם, כשמעט אנשים היו מבינים בכדורגל, היה תענוג לעשות טור לירושלים. היום אחרי שמקבלים 0:3 בדרכי, כבר אי-אפשר לעבור בכביש - כל אחד יש לו מה לשאול.

אבל מה שאני רוצה לספר זה על ה-מישחק, וזה קצת קשה, כי כמו שכבר אמרתי היה לי שחור בעיניים רוב הזמן. בחלק האחר של הזמן היה לי ירוק בעיניים, מרום שחקנים ירוקים ששיחקו דווקא במשחק כל-כך קשה. אני לא אוהב וגם לא רוצה לתת עצות למאמנים או לעסקנים, אבל אני חושב שלדרכי כזה צריכים להר-כיב קודם כל שחקנים בעלי ניסיון, שירצו להלחם על כל כדור וגם ידעו איך להי-לחם. הפועל תל-אביב, כמה שהם היום

משחיצים ופתאום נהיו לי כולם דברנים גדולים ברדיו, אני רוצה רק להזכיר להם שבשני הדברים האחרונים לא ניצחה הפועל תל-אביב, אלא אנחנו.

בעד הבית. החברים שלי באו אלי אחרי המשחק ואמרו שרימו אותם, הבטיחו להם משחק מעניין, אבל אחרי עשרים דקות הצליחו השחקנים של הפועל להרדים את כולם - גם את השחקנים של מכבי. אם זה יימשך ככה, תרשה הרבנות לשחק ב-שבת, כי אף אחד ממילא לא משחק.

היחיד שהרגיש בבית, גם כשכולנו ישנו, היה אמציה לבקוביץ. באמת כל הכבוד איך שהוא מכניס את הראש שלו לכל מקום.

גם טיש שיחק הפעם טוב מאוד. לא כמו בימים שהוא נכנס לנעליים של חלוץ מר-כזי - לא אולי קצת גדולות ממידתו.

חודורוב, השועל הגדול, נשאר כמו כל שועל זקן אמיתי - רק חבל שהייתי מוכ-רח, בפעם הראשונה מאז 1946, להשאיר

שוער שרשטינסקי מונק לכדור בשער

שחור בעיניים!

אותו לבדו על המיגרש, כשהוא משחק נגד מכבי. אבל אין דבר חודורוב - עוד ניפי-גש על המשחק כשראינו בנעלי כדורגל. את המשחק לא ראינו עד הסוף, כי לא היה מה להישאר כבר אחרי שהכניסו לנו שלושה גולים. החברה היו שבורים לגמרי וכל המלחמה יצאה מהם. סוף סוף אנחנו לא לגיון-זרים כמו הקבוצות של הפועל. אם כבר מגיע אלינו איזה שחקן אז או שהוא לא שחה שום דבר, או שהוא אורח ונוסע אחרי שבועיים כמו שני השחקנים שמשתתפים איתנו באימונים עכשיו. אחד מהלונד, שבא לביקור קרובים ונוסע עוד מעט חזרה, ואחד בקפריסין, שבא ללמוד בקורס בנייה בקיבוץ שפיים. שניהם לא יבחרו אתנו - וחבל.

כשיצאתי מהמיגרש, פגש אותי אחד מ-האוהדים הגדולים שלנו ואמר לי: "שייץ, היית רע מאוד היום!" "מה פתאום?" שאלתי אותו. "לא ראו אותך כלל על המיג-רש!" ענה לי. מה הפלא?

אמנות

מוסיקה

פריצת החרם

כאשר הרים השבוע המנוצח ציליבידקה את שרביטו על הקונצרט העממי למניינים סדרה 4 של התזמורת הפילהרמונית הישרא-לית, הורם במקצת מסך החרם המסורתי שמטילה התזמורת על סוליסטים ישראלים. כי בקונצרט זה מופיעה הפנסתרנית היש-ראלית דינה אברך.

מתוך כעשרה פנסתרנים העומדים על רמה סוליסטית מתאימה, מזמינה הנהלת התזמורת מדי שנה ארבעה-חמישה בלבד, ומשאירה ליוותרים את הברירה בין חיפוש ומתיד טוב יותר במדינות חוץ לבין הוראת מוסיקה לדרדקים שמשמעה לאמן-אמת - גיחן אטי ובטוח.

רק תחת לחץ. להיטותה של הנהלת התזמורת להתמיד בחרם, היא כה עקבית, שאפילו אותם קונצרטים בוודים הנמסרים לאמנים ישראלים, אינם ניתנים אלא לאחר לחץ רב. גם הופעת הסולו של דינה אברך על עברה ללא קרב, שהוכרז במידה רבה על-ידי התערבותו של המנוצח ציליבידקה, הוראה בדינה את בת ספוחיו.

אף על פי שהפנסתרנית אברך נתגלתה זמן רב לפני הופעתו הראשונה של המני-צח האורת בישראל, בכל זאת רואה בה ציליבידקה תגלית שלו, כי מיד לאחר ש-שמע לראשונה את נגינתה, דאג שתקבל מלגה לשלוש שנות לימוד בקונסרבטוריה של תינה, תחת הדרכתו של אחד מגדולי המחנכים המוסיקליים בעולם, פרופ' ברונו זידלהופר.

לאחר שלוש שנות לימוד בחינה ושנה נוספת באיטליה, הכינה את עצמה הפנס-תרנית אברך שנה שלמה לקראת הופעתה היחידה עם התזמורת הפילהרמונית, שלאח-ריה, היא מתכוונת לצאת למסע קונצרטים באירופה ודרום-אמריקה.

Advertisement for Bank Leumi Le-Israeli featuring a woman looking at a circular image of a man. Text includes: 'בנק לאומי לישראל בע"מ', 'תל-אביב, ינואר 1962', 'גברת יקרה, ביום האשה'...